

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

*Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγωγῶν
μας ἀποστελλομένη συλλογὴ
καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ
δικαιώματος κτίσεως ἐκ δρα-
μῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ'
δυν.*

Β. Κ α μ π ἄ ρ η ν. Καβά-
λαν. Τὸ Ἡμερολόγιό αὐτὸ δὲν
ἔχει πλέον τὸν 10 δραχ. Γιατί
σχοιᾶτε δὲ τὴν σελίδα τὸν
περιεχομένον; Ἡ ἀγαπᾶτε πε-
ρισσότερο τὰ βιβλία. Καὶ νὰ
τὸ κρατήσετε νὰ τὸ διαβάσετε.
Εἶνε ἢ τὰ καλύτερα Ἡμερο-
λόγια ποῦ βγήκαν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐχομε ἐπὶ τὴν βιβλιοθήκη μας ὅλη
τὴν σειρά τοῦ Κ. Λ ο ῦ δ ἄ λ η ν. Παχῆα (Χαλκίδος). Ἀυτὰ τὰ
ἔχομε. Πάντως σὺς ἐγκυριασθεῖτε γιὰ τὴν προσηφῶν καὶ γιὰ τὰ
καλὰ σας λόγια. Μ. Τ. Θεσσαλονίκη. Τὸ περὶ τραγοῦδῶν σας καλὸ
ὁποῦδῃποτε. Μα δὲν ἔχει τίποτε τὸ ξηραετικόν. Τέτοινα περὶ τρα-
γοῦδα ἔχουν γραφεῖ ἄπειρα. Τὰ καλὰ ὅμως εἶνε ἐλάχιστα. Ἄ ν τ.
Κ υ π ρ ι α ν ο υ. (Χωροφύλακα) Ράνας (Ἰζαρίας). Μᾶς γράφατε:
«Σὰς χαρετὰ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου καὶ σὰς στέλιον τὸν
πόνον τῆς νῦν δημοσιεύσης...»

Ἡ ἐπιτοχὴ ἔχει ἀποστείλετε μοι καὶ τὸ φύλλον τὸ
περιέχον τὸν πόνον τῆς καρδιάς μου καὶ γραφετὴ μου ἂν ἔχω
πρόσδον κ.τ.λ.»

Μᾶς συνεκίνησε ἡ ἐπιτοχὴ σας, ἀλλὰ γιατί γράφατε σὺχος;
δὲν εἶνε δυνατὸς, τόσο εὐκόλο αὐτό. Γίνεται κανένας γιὰ τοῦτο ἡ
διηγήσεως. Κατατάσσεται χωροφύλαξ, ἀλλὰ ὁ ποιητὴς γεννιέται. Ἰ-
δοῦ π. γ. τὸ ποιημᾶ σας :

ΠΡΟΔΟΣΙΑ

(Στὸ λατεντὸ μου Ρόδο τοῦ Μαίου)
Σ' εἶδα σ' ἄσπρα χιονάτιμ
καμαρομένη.

Μιά μέρα ἀνοσιγιάτιμ
γαλανουρανομένη

Πρόσωπο εἶχες κόκκινο
κόρφους μαμαρίνους
εἶσουν σάν τὸ ροδάκινο
ρόδον μὲ τοὺς κρινούς.

Ἄμισος σὲ ἠγάπησα ἄχ!
μὲ τὴν καρδιά μου
χωρὶς κ' ἐγὼ νὰ θέλω βᾶχ!
ἀπελπισία μου.

Φαινόσουν πῶς μ' ἀγάπαγες
κρηφὰ
καὶ μὲ τὰ λόγια μὲ γέλαγες
τα γλυκά.

Καὶ τὴν καρδιά σου χάρισα
τοῦ ἁγίου Γεωργίου
Καί μ' ἔγραφες πῶς ἄρχισα
τὸ στήριγμα τοῦ βίου.

Μὰ σὺ ἄπειστη δὲν κρητή-
[θηκες

σὸν λόγον σου
Μὲ προδοῖσες κ' ἀρνῆθηκες
τὸν ὄρκον σου.

Θ ε ο δ. Μ α λ ι κ ο ῦ τ η ν. Πειραιᾶ. Τὸ ποιημᾶ σας ὄχι
ἐπιτυχές. Ἰ. Θ ε ο δ ο ρ α -
ζ ἰ κ ο ν υ. Πειραιᾶ. Ἔχετε
δίκην νὰ παραπονήσετε. Τὸ
ἀναγνωρίζουμε ἡμεῖς πρῶτον.
Μὰ ἡ ἐπιλογίαντα μᾶς ἐπιβάλ-
λει νὰ σὰς ποῦμε τοῦτο :
«Οἱ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ
γράψῃ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως
ἄμφορον ποιήμα, ἕνας νέος
ποῦ ἀδυνατεῖ νὰ γράψῃ ὀρ-
φῶς, γραμματικῶς καὶ συν-
τακτικῶς, τὴ γλώσσα του». Θέ-
λετε τέλος νὰ δημοσιεύσου-
με ποιημᾶτά σας; Στείλτε
μας 5-6 μαζὶ νὰ διαλέξουμε
καὶ νὰ βεβαιώθουμε ἀκόμη
γιὰ τὴν γνησιότητά τους. Συγ-
χωρήστε μας γιὰ τὴν ὑπερ-
βολικὴ δυσηψία μας. Ν ο ε.
Λ. Μ. π ἄ ρ η ν. Πει-
ραιᾶ. Οἱ στίχοι σας ἀνεπι-
τυχεῖς. Εἰδημοσιεύσαμε γιὰ
τὰ καλὰ σας λόγια. Ἐ λ λ η ν
Β α γ ι ἄ ζ ο υ. Ἀλεξάν-

δρασαν. Τὸ διηγημᾶ σας ὄχι δημοσιεύσαμεν. Ἀρρηγεῖσθε σιωπᾶ
ὁποῦδῃποτε, φροντίστε ὅμως ν' ἀπολοιοῦνται καὶ τὴν γλώσσα σας,
ἡ ὅποια ἐπὶ τὸ διηγημᾶ αὐτὸ εἶνε ἀνεύροισμα μιτῆ.

Σ. Χ ρ ι σ τ ο δ ο ῦ λ ο υ. Μᾶς γράφατε νὰ σὰς κρίνομε ἐν-
δοκίμους καὶ θὰ εἴσατε «λοφίως ἐγγνώμων». Εἰδοῦντο εἴματα σ'
δύλους, μὰ δυνατὸς δὲν βγαίνει τίποτε ἀπὸ αὐτό. Εἰδοῦντο διη-
λῶς ἐκεῖ ποῦ ποῦτε. Ἄν ὑπεροβῆτε τὰ ὄρα, τότε θ' ἀρχίσουμε
νὰ δημοσιεύουμε πράγματα ἐντέλως ἀνεπιτυχεῖ. Ἄν καταλήξουμε
διηλῶδῃ ἀπ' τὴν ὑπεροβὴν εἰδοῦντο ἐπὶ τὴν ἀδυνατίαν καὶ αὐτὸ
θῆταν κακὸ καὶ γιὰ τὸ «Μπουκέτο» καὶ γιὰ τοὺς συσχετάς του.
Σὰς τὰ γράφομε ὅλα αὐτὰ γιὰτι καὶ τὰ ὄχι τὸ διηγημᾶτά σας εἶνε
ἀνεπιτυχεῖ, ἂν καὶ σὺς φρονίητε τὸ ἀντίθετο, ὅπως μᾶς γράφατε.
Τὰ πλεῖστα αὐτῶν δὲν εἶνε κἂν διηγήματα. Εἶνε σκληρὸς ἀπ' τὴ
ζωή, ἐκτάσεως 30-40 γραμμῶν τοῦ «Μπουκέτου», σὲ γλώσσα μι-
κρῆ, προχρεῖα γραμμένως, μὲ λίαν πολλὰ. Ἰδοῦ π. γ. ἡ ἀρχὴ τοῦ
«Τῆς τυχῆς, τὰ γραμμένα» :

Ἐνα χειμωνιάτικο βράδον - παραμονὴ Πρωτοχρονιάς - ἐνωίωσε
Ξαφνικὰ ὁ Παῦλος Κωστῆν τὶς φλέβες του νὰ κινήει καὶ τὸ κορμὶ
τοῦ νὰ παγῶν. Ἐξῶ ἡ ἀναστερὺς νύχτα ταρᾶζέταν ἀπ' τὸ τρομα-
κτικὸ σίφουνα. Αὐτὴ ἡ κρῖσι τ' οὐρανοῦν γέμεις ἀπὸ ἡλεχτρι-
κούς ἀνατιναγμούς. Τὸ μυαλό του ἔβραζε σάν ἀναλόγῃ μέταλλο,
κ' ὅλα του νὰ νεῦρα περὶχρημαίει αὐτὸ τὸ ἄγνωστο γευστό
ποῦ λέγεται πνευτὸς ἡ παραλήρημα κατὰ τὴ δύναμι ποῦ πέννει,
τότε δὲν μίτρεσε νὰ κινήσῃ τὴν θῆ. του καὶ πετάχηκε ἔξω
ἀπὸ τὴν κἀμαρὰ του ἀνακαίσιοντος χωρὶς ἴπαραφοῖ.

Οἱ ἀεμοδιεχτεῖς τῶν σπειδῶν στερηφου-ζῶν σὰ γάτες ποῦ τὸ
βαλαν στα πόδια καὶ μὲ τὸ μουκετῆ τῆς θύελλας τοῦ φαινό-
τανε πῶς δέικνε τὸ φρικτὸ χεῖρον τοῦ ρολογιῦ ποῦ σημαίνει
τὸ κατακόκκινα τῶν ὠρῶν τὸν ἄβυσσόν τῆς ἀνωγεινῆτος.

Ἄς διαβάσῃ οἰσόδηποιε τὶς γραμμὲς ἀπὸς κ' ἂς μᾶς διανεύ-
σῃ ἂν μπορεῖ... Ἀκοῦστε λοιπὸν τὴν εἰλαυμένη συμβόλη μας : Δια-
βαινετε Ἑλληνας διηγηματογράφους καὶ μὴ μίμνεσθε νὰ δημοσιεύ-
σετε τὰ ἔργα σας. Ὅποιος σὰς λέει τὸ ἀντίθετο θέλει τὸ κακό σας.
Ὅπως κακὸ μεγάλο θὰ σὰς κανεῖ κ' ἔμεψῃ ἂν δημοσιεύσῃτε ἔτσι
καὶ ἕνα τὸν διηγημᾶτον σας. Π. Κ λ ἄ ρ η ν. Ἀλεξάνδρεια. Ἔ-
χετε μεγάλο δίκην καὶ σὰς ἐπιροῦσθον. Μὰ ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι
νεῦν γράφομετε ἄρτια λογοτεχνικὰ ἔργα δὲν ὑπαρξουν κ' ὅτι οἱ
παλαιοὶ εἰδωσαν ὅτι εἶχαν νὰ δώσουν. Ἡ ἐποχὴ μᾶς εἶνε μεταβα-
τικῆ. Ἰσως ἡ αὐτίον νὰ εἶνε πλέον εἰδοῦντο γιὰ τὴν φθογῆ μᾶς φι-
λολογία. Ἄ ν τ. Φ ἰ ν τ ἰ
ζ ἰ κ ο ν υ. Τὸ ποιημᾶ σας
ὄχι ἀπολύτως καλό. Στείλτε
μάτι καλύτερο. Α. Γ ο ρ α μ.
Σέμφορον. Εἰδημοσιεύμε. Θὰ
δημοσιεύθῃ. Κ ἄ ρ α ν ο υ.
Θεσσαλονίκη. Ἡ ἀκροστοχίς
σας ἀπ' τ' ἀνεκδοτὰ ποιημα-
τά σας «Ἡδονισμοί», ὄχι πε-
τυχημένη. Γ ε ρ. Ἄ μ π ἄ
ρ η ν. Ἀργυροῦσι. Ἡμσο εἰ-
δοῦ ἐδὸν τὸ ἔξω Παλάτι.
Ἄπ' τὰ ὑπόλοιπα τραγοῦδα
σας θὰ δημοσιεύσουμε ὅτι
εἶνε ἐπιτυχεῖς.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητό- τερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπῆτι δὲν
εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ
γέρονι, μαζεύονται γύρω του.
Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει σπῆ
διάθεσι τῆς τῆς πῶ φημισμέ-
νες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου,
ποῦ παίζουσι τοὺς τελευταίους
χορῶς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ'
αὐτὸ οἱ γέρονι ξαναζοῦν τὴν
εὐτυχι ἡμῶν ζωῆ τῶν νεώτερον
ταν, κ' κινῶντες τῆς ἡραιότερες
καντάδες ποῦ τραγοῦδοῦσαν
σπῆς ἐκλαϊκεῖς των. Ἄλλὰ διὰ
νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμ-
μόφωνον πρέπει νὰ ἔχη ἕνα
ὄργανον μὲ τῆς τελευταίως τε-
λειοποιήσεως. Τὸ γραμμόφωνον
ΣΤΑΡΡ τύπου ΧΧΙΙ εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποῦ συγκε-
τρῶνει τὰ χαρίσματα αὐτὰ :

Πῶσο λυπᾶται τὸ φτωχὸ ποῦ
ἰκλαίει, σάν ἀνικητῆς
ἐκεῖ ποῦ ἔαν τὸ σπῆτι του
[νὰ στέκῃται λαμπρὸ
ἔξω παλάτι! Ἄλλοιο...
[κ' ἐμὲ κίτε μὲ σπῆτι,
ὅταν μέσο σὰ σπῆτῆ σου
ἀγάπη ἄλλη θωρῶ! ...

Μ ἦ τσον Λεβαν-
τ ἦ ν. Γαλαξείδι. Ἄν ἐλλί-
ψθῃ θὰ σὰς ἀπαντήσωμε
ἤδη. Κυτάξτε σὰς προηγου-
μενα φῶλα. Ν ο ρ. Μ... Ζάν-
φ η ν. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἐ-
πιτυχεῖς. Ποῦ κόνῃ πρᾶγ-
ματα, γλαίικες ἐπιτομῆνα. Τὸ
περὶ ποῦ σύνομο. Δὲν μπο-
ρεῖ ποτὲ νὰ περιορισθῇ ἕνα
διηγημᾶ σὲ δέκα-δεκαετῆ
χρόνιες. Ἐν τοῖτοις ἡ λίγες
αὐτῆς γραμμῆς δείχνουν πῶς
μπορεῖτε νὰ γράφατε ποῦ
καλὰ πράγματα. Ἀφῆστε
λοιπὸν τὸ σπῆτι καὶ γράφατε
πεῖδῃ. Ἐτοι τὰ «γεννηματα
τοῦ νου σας», ὅπως γρά-
φατε, «θὰ ἐγκριθοῦν καὶ θὰ
δημοσιεύθοῦν ἴσως μιά μέρα.

Μιά χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις μὲ μνηνιαῖες δόσεις παρὰ τῆ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΟΥ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στὰ Ἄρρακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φίλωνος 48
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγα Φερραίου 84